

Атанас Далчев

Ловният замък на
„Морицбург“

На Норберт Рандов

При входа по стените голи и студени
катереше се сякаш стадо от елени:
рога, еленови рога чак до тавана!
Подрънкваше от стъпките ни порцелана.
Редяха се салони мрачни и самотни
с тапет от кожа на убитите животни.
Тоз ден във този кралски замък на Саксония
си бяха дали среща всичките сезони.
И времето ежеминутно се менеше:
ако в единия прозорец сняг валеше,
във другия бе пролет, бляскаше тревата,
във третия пак мрак, и облаци, и вятър
лък правеше от дръжките на знамената.
Последна беше стаята на Колвиц Кете.
Излязохме. Видяхме слънцето да свети.

1976 г.

КРАЙ

© 1976 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12162>]